

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2018

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSR Barbara Ciwińska

Protokolant : Barbara Gawron

po rozpoznaniu w dniu 09.08.2018r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z urzędu

z udziałem E. I.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnim S. R.

postanawia:

1. pozbawić władzy rodzicielskiej E. I. nad jej małoletnim synem S. R. ur.(...) w W.,
2. umieścić małoletniego S. R. w pieczy zastępczej wskazanej przez (...) Centrum Pomocy (...),
3. koszty postępowania przejąć na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 marca 2017 roku tutejszy Sąd wszczął z urzędu postępowanie o pozbawienie władzy rodzicielskiej A. R. i ograniczenie władzy rodzicielskiej E. I. nad ich małoletnim synem S. R. urodzonym (...), i na czas trwania postępowania zobowiązał E. I. do współpracy z asystentem rodziny, ponadto ograniczył władzę rodzicielską obojga rodziców przez nadzór kuratora sądowego, którego zobowiązał do składania sprawozdań 1 raz na dwa miesiące. (k. 5, 26 postanowienie)

Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2017 roku Sąd postanowił prowadzić niniejszą sprawę z urzędu jako o pozbawienie władzy rodzicielskiej obojga rodziców nad ich małoletnim synem S. R.. (k. 50 postanowienie).

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2017 roku Sąd postanowił na czas trwania postępowania ograniczyć władzę rodzicielską E. I. nad małoletnim S. R. poprzez zobowiązanie matki do współpracy z asystentem rodziny, który to obowiązek poddał nadzorowi kuratora sądowego (k. 78 postanowienie)

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2018 roku uczestniczka postępowania E. I. stwierdziła, że nie zgadza się na pozbawienie jej władzy rodzicielskiej nad synem i umieszczenie go w pieczy zastępczej. Stwierdziła, że nie chce iść z dzieckiem do domu samotnej matki, a być może wyjedzie z dzieckiem do chłopaka do Niemiec. Wniosła o to, aby nie umieszczać jej małoletniego syna w pieczy zastępczej (k. 89)

W tej sytuacji postanowieniem z dnia 8 lutego 2018 roku Sąd postanowił zakazać E. I. opuszczania Polski z małoletnim S. R. i na czas trwania postępowania umieścić małoletniego S. R., urodzonego (...) w pieczy zastępczej wskazanej przez (...) Centrum Pomocy (...) (k. 91 postanowienie).

Postanowieniem częściowym z dnia 26 kwietnia 2018 roku tutejszy Sąd postanowił pozbawić władzy rodzicielskiej A. R. nad jego małoletnim synem S. R. ur. (...) w W.. Ponadto tut. Sąd postanowił nie uwzględnić wniosku E. I. o zmianę postanowienia zabezpieczającego z dnia 8.02.2018 r. (k. 206 postanowienie)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni S. R. ur. (...) w W. jest synem A. R. i E. I., którzy pozostawali ze sobą w nieformalnym związku w latach 2013-2016. (k. 24 odpis zupełny aktu urodzenia, k. 227-236 opinia (...) w W.)

Przed tutejszym Sądem pod sygn. akt VI Nsm 853/14 było prowadzone postępowanie opiekuńcze z udziałem E. I. dotyczące jej dzieci W. K. i M. K. pochodzących ze związku z Ł. K.. W wydanym w dniu 19 listopada 2014 roku postanowieniu w sprawie o sygn. akt VI Nsm 853/14 tutejszy Sąd postanowił pozbawić władzy rodzicielskiej E. I. i ojca dzieci Ł. K. nad małoletnimi dziećmi M. K. ur. (...) i W. K. ur. (...) i umieścić małoletnie M. K. i W. K. w pieczy zastępczej. (k. 2 wydruk postanowienia)

S. R. ma ukończone 2 lata i 9 miesięcy. Obecnie przebywa w pieczy zastępczej, od 8 lutego 2018 roku jest wychowankiem (...) nr (...) w W.. Małoletni wykazuje pozytywne uczucia wobec matki (radość, zaciekawienie, potrzebę bliskości). W domu rodzinnym wzrastał w atmosferze silnych negatywnych emocji oraz konfliktów, w których brały udział bliskie mu osoby (agresji fizycznej i psychicznej ze strony dziadka wobec matki) i nie miał zapewnionych warunków do swobodnego rozwoju. W czasie zamieszkiwania z matką nie był poddawany wszystkim badaniom i szczepieniom lekarskim. Matka dziecka nie kupowała dla niego lekarstw, gdy był chory i brakowało w mieszkaniu odpowiedniej ilości pożywienia. W czasie wspólnego zamieszkiwania z matką w okresie od listopada 2016 roku do marca 2017 roku w rodzinie prowadzona była procedura Niebieskiej Karty w związku z podejrzeniem doznawania przez małoletniego przemocy ze strony jego dziadka macierzystego H. I., co stwarzało niebezpieczeństwo dla zdrowia dziecka. Lekarz zaobserwował wówczas u małoletniego siniaki, które mogły wskazywać na uderzenia. Obecnie małoletni, który ma blisko 3 lata, komunikuje swoje potrzeby za pomocą gestu wskazującego, pojedynczych słów i jedynie częściowo rozumie kierowane do niego polecenia, zaś jego repertuar słów jest ograniczony i jego rozwój mowy przebiega z opóźnieniem do norm wiekowych. Jego rozwój plasuje się w dolnej granicy dla wieku.

W ocenie biegłych z (...) niezbędne jest podjęcie wobec małoletniego oddziaływań terapeutycznych w kierunku zapewnienia mu optymalnego rozwoju. Więzy emocjonalne małoletniego z matką nie kształtują się prawidłowo, głównie z powodu deficytów w zakresie kompetencji rodzicielskich matki oraz jej funkcjonowania osobowościowego, co skutkuje zaniedbywaniem potrzeb rozwojowych dziecka przez matkę, a także narażaniem małoletniego na brak ochrony przed zachowaniami przemocowymi ze strony dziadka. Małoletni jest podatny na wpływ osób sprawujących na nim opiekę i nie ma możliwości samodzielnej ochrony, gdyż nie jest w stanie w obiektywny sposób ocenić szkodliwości zachowań matki i dziadka. (e-protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2017 roku, k. 89, e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. oraz e-protokół rozprawy z dnia 9 sierpnia 2018 r. zeznania E. I., k. 86-89 zeznania M. P., e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. zeznania R. W., e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. zeznania L. P., e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. zeznania Z. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 sierpnia 2018 r. zeznania M. Z., k. 120 dokumentacja medyczna, k. 121 potwierdzenie przejścia dziecka, k. 146-149, 223-225 protokół z (...) Dziecka, k. 226 opinia pedagogiczna, k. 228-236 opinia (...) w W.)

Matka małoletniego **E. I.** ma 24 lata, wykształcenie podstawowe. Wychowywała się w środowisku dysfunkcyjnym. Od 2 klasy szkoły podstawowej uczyła się w szkole specjalnej. Od okresu dorastania zaczęła ujawniać zaburzenia zachowania i na podstawie postanowienia tut. Sądu z dnia 11 czerwca 2007 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI Now 101/07 w związku z wykazywanymi przejawami demoralizacji została umieszczona w młodzieżowym ośrodku socjoterapii. Nie leczyła się psychiatrycznie, neguje próby samobójcze i samouszkodzenia. Pracowała w sklepie spożywczym (zdarzało się, że do pracy zabierała swojego syna S.), później skończyła kurs opiekunki PCK i pracowała jako opiekunka dla osób starszych na podstawie umowy zlecenia. Mieszkała z ojcem małoletniego S. w T.. Potem wraz z małoletnim synem S. zamieszkała w W. w dzielnicy O. przy ul. (...) w jednopokojowym mieszkaniu z kuchnią i łazienką. W mieszkaniu tym mieszkał również jej ojciec, który prowadził odrębne gospodarstwo domowe i miał problem alkoholowy. Świadczenia mieszkaniowe związane z tym mieszkaniem od wielu lat nie były regulowane. Powyższe mieszkanie od dawna nie było remontowane (poza odmalowaniem pokoju w 2016 roku) było w bardzo złym stanie. Pomimo otrzymania środków finansowych z (...) E. I. nie przeprowadziła dezynfekcji mieszkania, w którym były pluskwy, a pieniądze, które otrzymała na ten cel wydała. W mieszkaniu został odcięty dopływ energii

elektrycznej. W sierpniu 2016 roku rodzina otrzymała wypowiedzenie umowy najmu mieszkania oraz wezwanie do opróżnienia lokalu pod rygorem skierowania sprawy o eksmisję. Obecnie prowadzone jest postępowanie o eksmisję z tego lokalu. Prowadzone jest również postępowanie o nielegalny pobór energii elektrycznej wobec uczestniczki oraz jej ojca. Pod adresem w W. przy ul. (...) w okresie od stycznia 2017 roku do 12 grudnia 2017 roku miało miejsce pięć interwencji policji dotyczących przede wszystkim libacji alkoholowych mających miejsce w tym mieszkaniu oraz konfliktów pomiędzy E. I., a jej ojcem. Gdy jej ojciec nie był pijany uczestniczka pozostawiała czasami syna pod jego opieką. Po wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie poznała przez internet mężczyznę mieszkającego w H. w Niemczech i zamierzała pojechać do niego wraz z małoletnim dzieckiem pomimo tego, że nie dysponowała dostateczną ilością pieniędzy na podróż i nie знаła języka niemieckiego. Jako powód wyjazdu wskazywała niechęć do służb społecznych. Od czasu umieszczenia jej syna w placówce regularnie go odwiedza i zabiera syna na krótkie przepustki. Od 30 marca 2018 roku mieszkała w Ośrodku dla O. Przemocy w Rodzinie (...) w W.. Od dnia 30 lipca 2018 roku przebywa w Specjalistycznym Ośrodku (...) dla O. Przemocy w Rodzinie mieszczącym się w W. przy ul. (...) lok. 19. Została zatrudniona na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) sp. z o.o. na okres od 23 maja 2018 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku. Przewidywany czas jej pobytu w tym ośrodku określony został do 30 sierpnia 2018 roku z możliwością przedłużenia o kolejne dwa miesiące. Od marca 2018 roku korzysta z psychoterapii grupowej i indywidualnej, w tym terapii dla ofiar przemocy. Biegli z (...) stwierdzili brak podstaw do rozpoznania u niej uzależnienia od substancji psychoaktywnych, w tym alkoholu i rozpoznali u niej upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz stwierdzili, że w jej stanie psychicznym obecne są cechy organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego pod postacią labilności afektu, trudności w kontrolowaniu impulsów, sztywności myślenia. Biegli z (...) stwierdzili, że jej rozwój umysłowy jest poniżej normy na poziomie niepełnosprawności intelektualnej w stopniu lekkim. Stwierdzili u niej występowanie skłonności do zachowań impulsywnych i ryzykownych oraz brak wglądu w sposób funkcjonowania, co przekłada się negatywnie na jej funkcjonowanie rodzicielskie w zakresie spostrzegania rzeczywistości, wyciągania logicznych związków przyczynowo – skutkowych własnego postępowania oraz przyszłego zapobiegania szkodliwym dla niej i dziecka wydarzeń. W opinii biegłych z (...) jej funkcjonowanie rodzicielskie wskazuje na jej niewydolność wychowawczą i nie daje ona gwarancji zapewnienia dziecku stabilnych, przewidywalnych warunków wychowawczych i jej kompetencje wychowawcze są niewystarczające do sprawowania bezpośredniej opieki nad dzieckiem, gwarantującej poczucie bezpieczeństwa i prawidłową opiekę. (e-protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2017 roku, k. 89, e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. oraz e-protokół rozprawy z dnia 9 sierpnia 2018 r. zeznania E. I., k. 86-89 zeznania M. P., e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. zeznania R. W., e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. zeznania L. P., e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. zeznania Z. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 sierpnia 2018 r. zeznania M. Z., k. 30, 186, 245 pisma z Ośrodka Pomocy (...) D. O., k. 39-40, 76-79, 197 pisma z policji, k. 151, 208-209, 242, 260-261 pisma E. I., k. 32, 70a-70b, 73, 84, 104, 114-116, 122, 247-249 sprawozdania i pisma kuratora zawodowego, k. 131-134 opinia sądowo-psychiatryczna, k. 138 pismo Z. K., k. 177, 189, 196, 250-253 zaświadczenia i pisma z ośrodków wsparcia, k. 228-236 opinia (...) w W., k. 254 postanowienie)

Ojciec małoletniego **A. R.** ma 32 lata, wykształcenie podstawowe, pracuje dorywczo przy pracach wykończeniowo-budowlanych w okolicach W.. Nie był leczony psychiatrycznie. Nie stwierdzono u niego objawów upośledzenia ani niepełnosprawności. Nie utrzymuje kontaktu z synem S. i nie łoży na utrzymanie syna. Nie stawiał się na żaden termin rozprawy w tej sprawie. Wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 12 czerwca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 460/16 ustalono jego obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego syna S. R. na kwotę 350 złotych miesięcznie, płatną z góry do rąk przedstawicielki ustawowej E. I., do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 15 grudnia 2016 r. Poza małoletnim S. ma jeszcze dwoje dzieci, które mieszkają z matką. (e-protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2017 roku, k. 89, e-protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2018 r. oraz e-protokół rozprawy z dnia 9 sierpnia 2018 r. zeznania E. I., k. 32 sprawozdanie kuratora zawodowego, k. 48-49 wydruk wyroku)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości. Uczestnicy postępowania nie kwestionowali wiarygodności tych dokumentów, jak również Sąd nie miał wątpliwości co do ich autentyczności.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd posłużył się również opinią lekarza psychiatry i psychologa oraz opinią specjalistyczną Opiniodawczego Zespołu (...). Powyższe opinie, w tym w szczególności ostatnia ze sporządzonych w toku niniejszego postępowania opinii, tj. opinia I (...), były w ocenie Sądu pełne, logiczne i przekonywujące. Biegli sędziowie, którzy przeprowadzili badania są osobami obcymi dla uczestniczki postępowania, a zatem nie mieli żadnego interesu, aby przedstawiać uczestniczkę w niewłaściwym świetle.

Sąd wziął również pod uwagę zeznania złożone przez uczestniczkę postępowania E. I., a także zeznania przesłuchanych w sprawie świadków.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Artykuł 92 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż dziecko do pełnoletniości pozostaje pod władzą rodzicielską. Władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw (art. 95 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zgodnie z art. 95 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, o czym stanowi art. 96 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przy ocenie dobra dziecka nie można pomijać ani uwarunkowań obiektywnych (takich jak: wiek dziecka, jego płeć, cechy charakterologiczne rodziców, stosunek rodziców do siebie, do dziecka oraz do krewnych rodzica), ani subiektywnych (wrażliwości dziecka, wzajemnych relacji oraz więzi rodziców i dzieci, poczucia bezpieczeństwa dziecka). Właściwie rozumiane dobro dziecka wymaga starań o zapewnienie dziecku zdrowia fizycznego i psychicznego, polegających na właściwym ukształtowaniu jego charakteru i przygotowaniu do życia społecznego.

Zgodnie z art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka. Władza rodzicielska powinna być wykonywana tak jak wymaga tego dobro dziecka i jej wykonywanie jest obowiązkiem i uprawnieniem rodzica. Rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim. Obowiązani są troszczyć się o rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu Rejonowego zachodziły przesłanki z art. 111 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego do pozbawienia władzy rodzicielskiej E. I. nad jej małoletnim synem S. R. ur. (...) w W. . W ocenie Sądu E. I. w sposób rażąco nieprawidłowy wypełniała swoje obowiązki rodzicielskie wobec małoletniego syna S. R.. W czasie wspólnego zamieszkiwania z matką małoletni nie miał zapewnionych odpowiednich warunków do rozwoju. Uczestniczka po wyprowadzce od ojca dziecka zdecydowała się na zamieszkanie wraz ze swoim dzieckiem w jednopokojowym mieszkaniu swojego ojca, w które było zaniedbane i zarobaczone. Pomimo otrzymywanego wsparcia ze strony ośrodka pomocy społecznej E. I. nie potrafiła właściwie z tego wsparcia skorzystać i np. środki finansowe, które przeznaczone były na dezynfekcję mieszkania przeznaczyła na inne cele. Z powodu konfliktu E. I. z jej ojcem, z którym zamieszkiwali we wspólnym mieszkaniu małoletni mieszkał w mieszkaniu, w którym dochodziło do awantur i przemocy ze strony dziadka alkoholika wobec matki małoletniego. Były interwencje policji, opieka społeczna udzielała wsparcia, lecz nie było to wystarczające, asystent rodziny nie mógł spać po nocach obawiając się o zdrowie i życie małoletniego. Sąd zwrócił również uwagę, iż w czasie zamieszkiwania z dzieckiem zdarzało się, że E. I. zabierała swoje małoletnie dziecko do jej miejsca pracy, tj. do sklepu, czyli do miejsca, w którym panowały nieodpowiednie warunki do przebywania w nim dziecka. Ponadto zdarzało się również, że pozostawiała dziecko pod opieką swojego ojca, który jest osobą uzależnioną od alkoholu i w sposób nieodpowiedni zajmował się dzieckiem, co stwarzało niebezpieczeństwo dla zdrowia dziecka i przyczyniło się do tego, że w rodzinie zaczęła być prowadzona procedura Niebieskiej Karty w związku z podejrzeniem doznawania przez dziecko przemocy ze strony jego dziadka H. I.. W czasie wykonywania badań lekarz zaobserwował

u małego siniaki, które mogły wskazywać na uderzenia. Co do warunków mieszkaniowych wskazać należało, iż świadczenia mieszkaniowe związane z tym mieszkaniem od wielu lat nie są regulowane, co doprowadziło do odcięcia dopływu gazu i wszczęcia procedury eksmisji. Ponadto uczestniczka nie kupowała leków dla dziecka, gdy mały był chory i zdarzało się, że brakowało jedzenia. Ponadto ubierała syna nieodpowiednio do warunków pogodowych, w wyniku czego mały był bardzo często chory.

W toku niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii lekarza psychiatry i psychologa na okoliczność stanu zdrowia psychicznego uczestniczki E. I., jednakże powyższa opinia okazała się niewystarczająca na potrzeby niniejszego postępowania z uwagi na złożony charakter sprawy. Wobec powyższego został dopuszczony również dowód z opinii Opiniodawczego Zespołu (...) w tym lekarza psychiatry na okoliczność stanu zdrowia psychicznego uczestniczki E. I.. Po przeprowadzonym badaniu biegły z (...) rozpoznał u uczestniczki upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz stwierdził, że w jej stanie psychicznym obecne są cechy organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego pod postacią labilności afektu, trudności w kontrolowaniu impulsów, sztywności myślenia. W opinii biegłych z (...) rozwój umysłowy uczestniczki jest poniżej normy na poziomie niepełnosprawności intelektualnej w stopniu lekkim i stwierdzili u niej występowanie skłonności do zachowań impulsywnych i ryzykownych oraz brak wglądu w sposób funkcjonowania co przekłada się negatywnie na jej funkcjonowanie rodzicielskie w zakresie spostrzegania rzeczywistości, wyciągania logicznych związków przyczynowo – skutkowych własnego postępowania oraz przyszłego zapobiegania szkodliwym dla niej i dziecka wydarzeń. E. I., która mając 24 lata urodziła już troje dzieci jest osobą niedojrzałą w pojmowaniu swej roli rodzicielskiej. Sąd mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy zgodził się z opinią biegłych z (...), że funkcjonowanie rodzicielskie uczestniczki wskazuje na jej niewydolność wychowawczą. E. I. nie daje gwarancji zapewnienia dziecku stabilnych, przewidywalnych warunków wychowawczych i jej kompetencje wychowawcze są niewystarczające do sprawowania bezpośredniej opieki nad dzieckiem, gwarantującej poczucie bezpieczeństwa i prawidłową opiekę.

Zwrócić należało również uwagę, że przed tutejszym Sądem pod sygn. akt VI Nsm 853/14 było prowadzone postępowanie opiekuńcze z udziałem E. I. dotyczące jej starszych dzieci W. K. i M. K., które miała z innym partnerem. W wydanym w dniu 19 listopada 2014 roku postanowieniu w sprawie o sygn. akt VI Nsm 853/14 tutejszy Sąd postanowił pozbawić władzy rodzicielskiej E. I. i ojca dzieci Ł. K. nad małoletnimi dziećmi M. K. ur. (...) i W. K. ur. (...) i umieścić małoletnie M. K. i W. K. w pieczy zastępczej. Powyższe okoliczności świadczą o tym, że w przypadku dwójki jej starszych dzieci doszło ze strony matki do rażących naruszeń w opiece i wykonywaniu władzy rodzicielskiej nad dziećmi. Zwrócić należało uwagę, że powyższe postanowienie o pozbawieniu E. I. władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi zostało wydane cztery lata temu.

Sąd zwrócił przy tym uwagę, iż od daty wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie zachowanie E. I. uległo poprawie, gdyż wyprowadziła się z mieszkania swojego ojca i zaczęła korzystać ze wsparcia organizacji społecznych. Rozpoczęła również terapię. Jednakże jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego E. I. pomimo licznych zapewnień deklarowanych na rozprawach sądowych co do zmiany swojego zachowania, w dalszym ciągu jest osobą niewydolną wychowawczą i nie potrafi właściwie zaopiekować się swoim małoletnim dzieckiem. O powyższych okolicznościach może świadczyć także fakt, że zadeklarowała chęć wywiezienia dziecka do Niemiec do mężczyzny poznanego przez internet, bo ma dosyć służb społecznych. Zwrócić należało także uwagę na to, że mały S. R., który (...) roku skończy 3 lata, zaś jego rozwój plasuje się w dolnej granicy dla wieku. Mały inaczej niż normalnie dzieci w jego wieku komunikuje swoje potrzeby za pomocą gestu wskazującego, pojedynczych słów i jedynie częściowo rozumie kierowane do niego polecenia, zaś jego repertuar słów jest ograniczony i jego rozwój mowy przebiega z opóźnieniem do norm wiekowych. Biegły z (...) wskazali, iż niezbędne jest podjęcie wobec małego oddziaływań terapeutycznych w kierunku zapewnienia mu optymalnego rozwoju, których w ocenie Sądu nie jest w stanie obecnie zapewnić matka dziecka, która sama potrzebuje pomocy terapeutycznej. Ponadto jak wynika z ustaleń poczynionych przez biegłych z (...) więzi emocjonalne małego z matką nie kształtują się prawidłowo, głównie z powodu deficytów w zakresie kompetencji rodzicielskich matki oraz jej funkcjonowania osobowościowego, co skutkuje zaniedbywaniem potrzeb rozwojowych dziecka przez matkę.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku – zdaniem Sądu Rejonowego – że E. I. nie jest w stanie samodzielnie wychować swojego małoletniego syna S. R., bowiem sama funkcjonuje jako osoba niedojrzała, zależna i nie samodzielna, potrzebująca opieki i wsparcia. Niestety nie ma też żadnej pomocy ze strony kogokolwiek ze strony swojej rodziny ani ze strony biologicznego ojca swojego dziecka A. R., który także został pozbawiony władzy rodzicielskiej. Zdaniem Sądu Rejonowego zachodzi też bardzo duże ryzyko nieprzewidywalnych zachowań uczestniczki, zarówno co do własnego życia jaki i co do opieki nad dzieckiem. W ocenie Sądu Ewa I. ze względów biologicznych i fizjologicznych jako młoda kobieta zainteresowana jest głównie poszukiwaniem kontaktów z mężczyznami, niestety dotychczas swoje potrzeby w tym zakresie realizowała w sposób bardzo nieodpowiedzialny. Skutkowało to trzykrotnym zajściem w ciążę z nieodpowiednimi mężczyznami, którzy nie nadawali się do tego, aby pełnić rolę ojca co doprowadziło do tego, że E. I. nie była w stanie udźwignąć konsekwencji swoich zachowań, to znaczy nie była w stanie wychować trójki urodzonych przez siebie dzieci. Takie postępowanie wynika zapewne z niepełnosprawności intelektualnej E. I., a w tym zakresie nie ma szans na pozytywne zmiany. Dlatego też mimo starań uczestniczki i mimo istniejącej między nią, a synem więzi emocjonalnej, zdaniem Sądu istnieje trwała przeszkoda z uwagi na stan zdrowia psychicznego matki uniemożliwiająca jej opiekę i wychowanie syna. Dziecko musi mieć zapewnione przede wszystkim bezpieczeństwo i prawidłową opiekę, niestety dotychczasowe zachowanie matki wskazuje na to, iż nie jest ona w stanie zapewnić tego synowi.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

Małoletni S. R. umieszczony został w pieczy zastępczej wskazanej przez (...) Centrum Pomocy (...). Jak wynika bowiem z treści artykułu 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, Sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenie, w szczególności Sąd może zarządzić umieszczenie małoletniego dziecka w instytucjonalnej pieczy zastępczej.

Biorąc pod uwagę sytuację majątkową i zarobkową E. I. Sąd Rejonowy na podstawie art. 113 ust. 4 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych postanowił koszty postępowania przejąć na rachunek Skarbu Państwa.